Alakylä - Parkkarila hoitosuunnitelma 2026

Lappeenranta

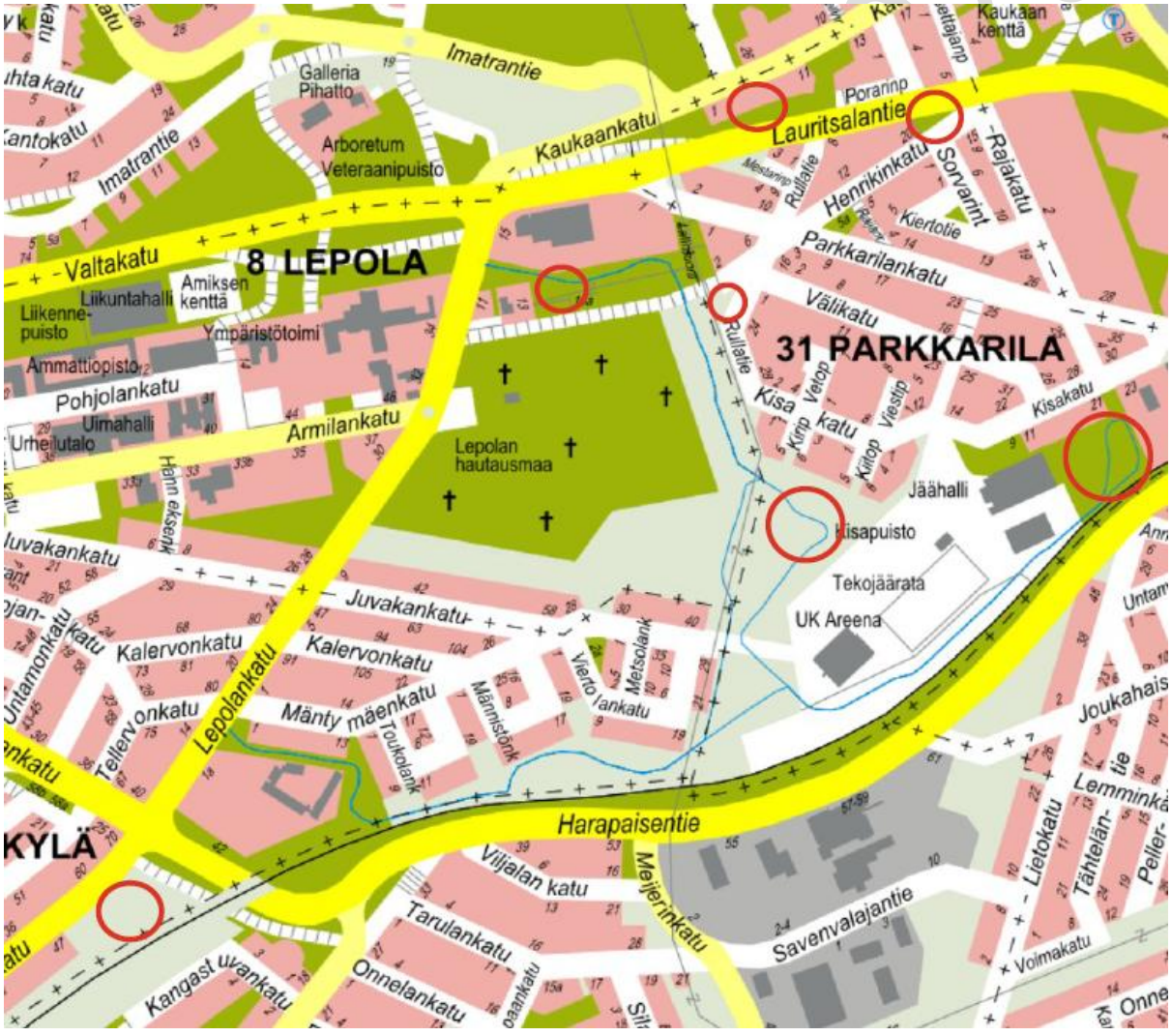
Sisällys

1 Alueen sijainti ja kuvaus....2
2 Yleisesti metsänhoidosta....3
3 Kohteen hoidon tavoitteet....4
4 Kohteelle suunnitellut toimenpiteet....5
4.1 Puustonhoito....5
4.2 Reitit ja turvallisuus....5
4.3 Luonnon monimuotoisuus....5
4.4 Hoidon toteutus....6
5 Viheralueanalyysi....7
6 Monimuotoisuustarkastelu....8
7 Puustotiedot....9
8 Alueen metsien kunnossapitoluokat....10
9 Osallisuus ja vuorovaikutus....11
10 Arvioitu toteutusaikataulu ja työmenetelmät....13
10.1 Aikataulu....13
10.2 Työmenetelmät....13
11 Asemakaavatilanne....14
12 Maisematyöluvan tarve....16
13 Liitteet....17
13.1 Henrikinkatu toimenpidekartta....17
13.2 Pekosenpuisto toimenpidekartta....18
13.3 Kisapuisto toimenpidekartta....19
13.4 Ratapuisto toimenpidekartta....20
13.5 Lepolanpuisto toimenpidekartta....21

LUONNOS 6.1.2026

1 Alueen sijainti ja kuvaus

Hoidettava metsäalue sijaitsee Lappeenrannan keskustan itälaidalla. Alueen erityispiirteenä ja hoidossa huomioon otettavana kohteena on hoitoalueen keskellä sijaitseva Lepolan hautausmaa. Toinen merkittävä huomioon otettava kohde on Kisapuiston alue, jossa sijaitsee laaja ulkoilureitistö ja joka on vilkkaassa virkistyskäytössä ympäri vuoden. Alueen lounaislaidalla sijaitsee toisen maailmansodan aikaisia rakenteita, jotka tullaan huomiomaan suunnitelmassa erityisellä huolellisuudella. Suunnittelualueen laajin yhtenäinen metsäkokonaisuus sijaitsee Kisapuiston ympäristössä. Muut hoidettavat metsäalueet ovat kooltaan verrattain pieniä ja rakenteeltaan pienipiirteisiä. Hoidettavien metsäalueiden pinta-ala on noin 6,5 hehtaaria.

2 Yleisesti metsänhoidosta

Taajamametsien hoito eroaa perinteisestä talousmetsien hoidosta. Hoidon tavoitteena ei ole puuntuotanto, vaan viihtyisän, turvallisen, monimuotoisen ja elinvoimaisen metsäympäristön säilyttäminen asukkaiden lähivirkistysalueena. Alueita hoidetaan pääosin jatkuvapeitteisen kasvatuksen periaattein, jolloin metsän peitteisyys ja metsäinen ilme säilyvät mahdollisimman hyvin kaikissa kehitysvaiheissa. Tämän vuoksi myös alikasvoksen ja pienpuuston hoitoon kiinnitetään erityistä huomiota, jotta alueelle kehittyy uusia puusukupolvia vanhempien puiden rinnalle. Samalla turvataan luonnon monimuotoisuutta, eri-ikäisen puuston jatkuvuutta sekä metsän kykyä sopeutua tulevaisuuden muutoksiin.

Alueen hoidolla pyritään ylläpitämään puuston elinvoimaa ja siten pitkittää sen elinikää. Elinvoimainen puusto lisää viihtyvyyttä ja edistää alueen virkistyskäyttöä ja turvallisuutta. Se myös ennalta ehkäisee laajamittaisten metsätuhojen muodostumisen. Elinvoimaisen puuston hoito on taloudellisempaa. Puun kaadot voidaan toteuttaa harkitummin. Esimerkiksi kaatosuunnat ovat epävarmempia heikkokuntoisella puustolla.

Yllä olevan puuston lisäksi hoidetaan alikasvosta. Pyrkimyksenä on kasvattaa alikasvoksesta uusi puusukupolvi tulevaisuutta silmällä pitäen. Näin varmistetaan metsän jatkuvuus ja se, että myös tulevaisuuden asukkaat pääsevät nauttimaan metsäisestä ympäristöstä, sen virkistysarvoista ja luonnon tarjoamista elämyksistä. Uusien puiden istuttaminen edellyttää laajempia hakkuita ja maanmuokkausta. Muun muassa tästä syystä puustoa pyritään kasvattamaan ns. eri-ikärakenteisesti eli alikasvosta ja yllä olevaa puustoa yhtäaikaisesti. Jos kumpaakaan kasvatusjaksoa ei hoida, puusto riukuuntuu, latvusto supistuu, siemennyskyky heikkenee ja puuston eliniän odote laskee.

Tonttien läheisyydessä pyritään lisäämään tonttien valoisuutta, parantamaan turvallisuutta sekä helpottamaan kiinteistöjen hoitoa. Tämän vuoksi alueelta voidaan poistaa huonokuntoisia tai vaurioituneita puita, jotka voivat aiheuttaa riskiä rakennuksille, pihoille tai alueella liikkuville. Vastaavasti tontin reunojen suojavaikutusta voidaan parantaa tekemällä peittävälle latvustolle lisätilaa. Halutessaan asukkaat voivat tonttien rajassa pidättäytyä hoidosta ja painottaa luonnonmukaisempaa hoitoa.

Hoidettavalle alueelle jätetään myös luonnontilaisia osuuksia. Nämä vahvistavat alueen monimuotoisuutta toimien peitteisinä siirtymäreitteinä ja piilopaikkoina riistalle. Ne myös tarjoavat varjoa ja kosteutta hyönteisille ja muille pieneliöille. Peitteisyys ja alueen käsittelemättä jättäminen lisää metsän tuntua. Maisemallisesti se pehmentää metsänkäsittelyn muutosvaikutusta ja nopeuttaa maaperän elpymistä.

Reittien ympäristössä kiinnitetään huomiota liikkujien turvallisuuteen. Turvallisuusriskejä voivat aiheuttaa putoavat latvat, reitille tulevat oksat, heikot risteysalueen näkyvyydet, reitille kaatuneet rungot. Erityistä huomiota on kiinnitettävä alueilla, joissa asukkaat liikkuvat pyörillä tai sähkökäyttöisillä kevytkulkuneuvoilla. Turvallisuuden tuntua voi

LUONNOS 6.1.2026

lisätä myös syventämällä näkyvyyttä metsäalueen sisälle. Tämä voi olla tarpeen pimeillä tai heikosti valaistuilla alueilla.

3 Kohteen hoidon tavoitteet

Alueen hoito on monitavoitteista, ja siinä huomioidaan alueen käyttäjät, viihtyisyys, luontoarvot, turvallisuus sekä metsän jatkuvuus tuleville sukupolville. Tavoitteena on myös turvata alueen virkistyskäyttö sekä ylläpitää ulkoilu- ja hiihtoreittien toimivuutta ja turvallisuutta ympäri vuoden.

Pitkäjänteisen hoidon tavoitteena on lisätä metsän kykyä sopeutua erilaisiin häiriöihin, kuten hyönteis- ja myrskytuhoihin. Tavoitteeseen pyritään ylläpitämällä puuston lajisto- ja ikärakenteen monipuolisuutta sekä suosimalla metsän luontaista uudistumista. Puustoa uudistetaan vähitellen siten, että alue säilyy jatkuvasti metsäisenä ja elinvoimaisena.

Monimuotoisuutta vahvistetaan jättämällä osia alueesta luonnontilaisemmiksi ja harvemmin hoidettaviksi. Nämä alueet tarjoavat elinympäristöjä monille kasvi- ja eläinlajeille sekä edistävät metsän ekologista toimivuutta. Samalla ne tuovat maisemaan vaihtelua ja korostavat hoidetun ja luonnontilaisemman metsän välistä vaihtelua.

LUONNOS 6.11.2025

4 Kohteelle suunnitellut toimenpiteet

4.1 Puustonhoito

Hoidossa keskitytään pienpuuston kehittämiseen ja ohjaamiseen siten, että kasvupaikalle luontaisesti parhaiten soveltuvat puuyksilöt saavat riittävästi valoa ja kasvutilaa. Pienpuustosta muodostuu vähitellen uusi puusukupolvi, joka turvaa metsän jatkuvuutta pitkälle tulevaisuuteen. Hoidossa suositaan eri puulajien sekoittumista, mikä lisää metsän monimuotoisuutta sekä parantaa metsän sopeutumiskykyä erilaisiin häiriöihin.

Toimenpiteet kohdistuvat pääasiassa pienpuustoon, ja muutoin puusto pyritään säilyttämään mahdollisimman koskemattomana. Alueella sijaitsevassa pienpuustossa tehdään metsänhoidollisia toimenpiteitä, joilla turvataan puuston terve kehitys, metsän uudistuminen sekä tulevan puusukupolven monipuolinen rakenne. Yhdellä kohteella toteutetaan lisäksi harvennustoimenpiteitä, joiden yhteydessä käsitellään myös varttuneempaa puustoa. Harvennuksessa suositaan elinvoimaisia ja kasvupaikalle hyvin soveltuvia puita sekä pyritään säilyttämään puuston rakenteellinen monipuolisuus.

Hoitotoimenpiteet toteutetaan pääsääntöisesti metsurityönä, mikä mahdollistaa poistettavien puiden tarkan valinnan ja ympäröivän kasvillisuuden huomioimisen. Yksittäisellä harvennuskohteella voidaan tarkoituksenmukaisuuden ja maasto-olosuhteiden niin salliessa hyödyntää myös metsäkonekalustoa. Eri puulajien monipuolisuutta suositaan metsän rakenteen ja monimuotoisuuden vahvistamiseksi.

4.2 Reitit ja turvallisuus

Varsinkin kisapuiston alueella kulkevat ulkoilu- ja hiihtoreitit ovat tärkeä osa virkistyskäyttöä. Hoidon tavoitteena on turvata reitistöjen ympärivuotinen käytettävyys, turvallisuus ja viihtyisyys. Reittien varsilla puustoa ja muuta kasvillisuutta hoidetaan siten, että kulkeminen on sujuvaa ja reitit säilyvät houkuttelevana osana lähivirkistysympäristöä.

Hoidolla parannetaan kulkureittien turvallisuutta poistamalla huonokuntoisia puita sekä muita mahdollisia vaaratekijöitä reittien läheisyydestä. Kasvillisuuden hallitulla hoidolla ylläpidetään myös alueen valoisuutta, mikä lisää turvallisuuden tunnetta ja parantaa reittien käytettävyyttä. Erityistä huomiota kiinnitetään ulkoilureittien sekä talviaikaan käytössä olevien hiihtolatupohjien toimivuuteen ja niiden lähiympäristön turvallisuuteen.

Alueen hakkuutähteet kerätään pois, mikä edistää liikkumista, reittien kunnossapitoa sekä alueen yleistä käytettävyyttä.

4.3 Luonnon monimuotoisuus

Alueen hoidossa huomioidaan luonnon monimuotoisuuden säilyminen ja vahvistaminen. Alueelle jätetään lahopuuta tarjoamaan elinympäristöjä lukuisille hyönteis-, sieni-, sammallajeille. Monimuotoisuutta edistetään myös ylläpitämällä puulajien monipuolisuutta sekä suosimalla lehtipuita niiden kasvuedellytysten mukaisesti. Lisäksi tavoitteena on säilyttää alueella eri-ikäistä puustoa, mikä lisää metsän rakenteellista monimuotoisuutta ja parantaa sen kykyä sopeutua erilaisiin häiriöihin ja

LUONNOS 6.1.2026

ympäristömuutoksiin. Paikoitellen alueelle jätetään käsittelemättömiä osuuksia, jotka tarjoavat suojaa ja ravintoa eläimistölle sekä vahvistavat luonnon prosessien jatkuvuutta.

4.4 Hoidon toteutus

Hoitotoimenpiteet ajoittuvat seuraavalle kymmenelle vuodelle (2027–2037). Hoitotöiden toistuvuus kohdistuu ensisijaisesti pienpuuston hoitoon, joita tehdään tarpeen mukaan noin 3–5 vuoden välein. Suunnitelman mukaisia pienpuuston hoitotöitä toteutetaan säännöllisesti, kunnes nuorelle puustolle on muodostunut riittävät kasvuolosuhteet. Lisäksi alueen ulkoilu- ja virkistyskäytön turvaamiseksi ulkoilureittien ympäristön pienpuustoa hoidetaan tarpeen mukaan siten, että kulkeminen säilyy sujuvana ja turvallisena, sekä näkymät ulkoilureittien välittömässä läheisyydessä pysyvät avoimina.

Varttuneen puuston osalta hoitotarve on huomattavasti vähäisempi. Suurempia puita poistetaan pääsääntöisesti vain yksittäisinä turvallisuus-, terveys- tai metsänhoidollisin perustein, esimerkiksi silloin, kun puuston kunto heikkenee tautien, tuhohyönteisten tai muiden vaurioiden seurauksena.

Suunnitelmaa päivitetään tarvittaessa vuosien 2027–2037 aikana.

Kohdekohtaiset hoitotoimenpiteet on kuvattu tarkemmin suunnitelman liitteissä 13.1–13.5 esitetyissä toimenpidekartoissa.

LUONNOS 6.1.2026

5 Viheralueanalyysi

Suunnittelualueen kaikki metsäkohteet sijaitsevat lähivirkistysalueilla, ja niillä on tärkeä merkitys ympäröivien asuinalueiden asukkaiden päivittäisessä ulkoilussa, liikkumisessa ja luonnossa virkistäytymisessä. Suunnittelualueen laajin yhtenäinen metsäalue sijaitsee Kisapuiston ympäristössä, jossa on myös laaja ulkoilureitistö ja runsaasti virkistyskäyttöä. Alueiden hoidossa huomioidaan niiden merkitys lähivirkistysalueina sekä turvallisen, viihtyisän ja luonnonläheisen ulkoiluympäristön säilyttäminen.

6 Monimuotoisuustarkastelu

Koko alue on mäntyvaltaista, suhteellisen iäkästä metsää. Alikasvos ja nuoremmat puut ovat pääosin lehtipuita, ja paikoitellen esiintyy myös vanhempaa lehtipuustoa. Jäähallin lounaispäädyn metsässä lehtipuusto oli iäkkäämpää. Alikasvos on paikoitellen aika tiheääkin ja lahopuuta ei millään alueen metsistä ollut juurikaan. Monimuotoisuutta metsissä erityisesti edistäisi lahopuun lisääminen ja metsänhoito niin että saadaan puustoon eri-ikäisyyttä ja monipuolisempaa rakennetta. Muutamia alueita voisi jättää hoitamatta (kuvan vihreät alueet).

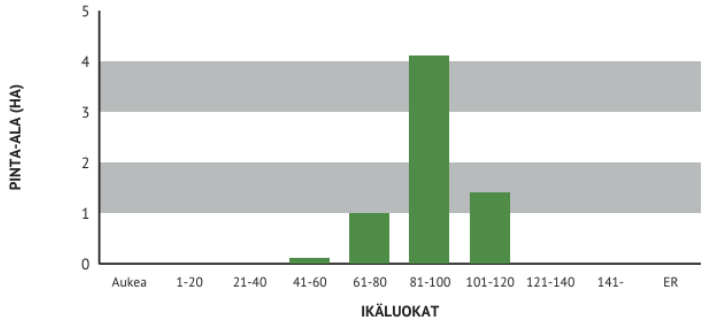

Vihreällä alueet, joiden säilyttäminen sellaisinaan olisi suositeltavaa. Erityisesti hautausmaan pohjoispuoli oli linnustoltaan monimuotoinen. Närhi, muutamat eri kerttu – ja tiaislajit. Pieni violetti alue hautuumaan pohjoispuolella oli lupiinia täynnä, siinä voisi poistaa kasvustot muutamana kesänä ennen kuin leviää. Helppo alue esim. Niittää pari kertaa kesässä muutaman vuoden ajan

7 Puustotiedot

Alueen puusto on pääosin mäntyvaltaista sekametsää. Koivua sekä muuta lehtipuustoa esiintyy sekapuuna. Puusto on pääosin varttunutta, ja etenkin männyt ovat monin paikoin hyvin iäkkäitä.

IKÄLUOKKIEN PINTA-ALAJAKAUMA METSÄ- JA KITUMAALLA

IKÄLUOKAT	PINTA-ALA, HA	PINTA-ALA, %
Aukea		
1-20		
21-40		
41-60	0.1	2.0 %
61-80	1.0	15.1 %
81-100	4.1	61.8 %
101-120	1.4	21.1 %
121-140		
141-		
ER		
Yht.	6.6	100 %

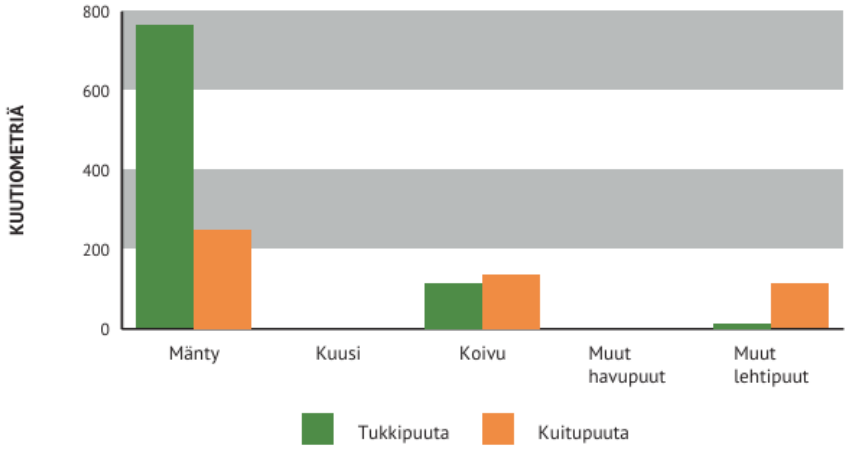
Puuston keski-ikä metsä- ja kitumaalla

88 vuotta

Puuston keskitilavuus metsä- ja kitumaalla

218 m³/ha

PUUSTO PUUTAVARALAJEITTAIN

PUUSTON JA MAAPERÄN HIILIVARASTO

	NYKYPUUSTO	2030	2035	2040	2045
Puuston hiilivarasto, t CO_2	1648	1626	1765	1898	2013
Maaperän hiilivarasto, t CO_2	2167	2224	2236	2259	2267
Yht. t CO_2	**3815**	**3850**	**4001**	**4157**	**4280**

8 Alueen metsien kunnossapitoluokat

Käsittelyalueella olevat hoitoluokat:

M2 Lähimetsä:
Sisältää päivittäisessä käytössä olevia metsäalueita, jotka rajautuvat asutukseen.

M3 Ulkoilumetsä:
Sisältää yhtenäisiä metsäalueita, jonne saavutaan ulkoilemaan ja virkistymään.

M4 Suojametsä:
Sisältää metsäalueita, joiden tarkoituksena on suojata melulta, pölyltä ja säteilyltä tai toimia näköesteenä.

9 Osallisuus ja vuorovaikutus

Suunnitelman tekeminen on aloitettu verkkokyselyllä 24.6.–8.7.2026. Kyselystä tiedotettiin maastotiedotteilla ja verkkojulkaisulla. Kyselyn tavoitteena oli kerätä paikallistietoa alueen käytöstä, käyttäjien kokemuksista sekä näkemyksistä alueen hoidosta ja kehittämisestä.

Kyselyn avulla kartoitettiin alueen käyttäjien toiveita ja mahdollisia huolia alueen hoitoa koskien. Kyselyyn vastasi 65 henkilöä.

Tärkeimmiksi teemoiksi alueella nimettiin:

- Ulkoilumahdollisuudet
- Luonnon monimuotoisuus
- Rauhallisuus

Vastaajat nostivat esiin alueen lähimetsien ja metsäpolkujen merkityksen arjen ulkoiluympäristönä. Erityisen paljon palautetta saivat niin sanotut monttualueet, joita käytetään ympärivuotisesti ulkoiluun, leikkiin, mäenlaskuun ja maastopyöräilyyn.

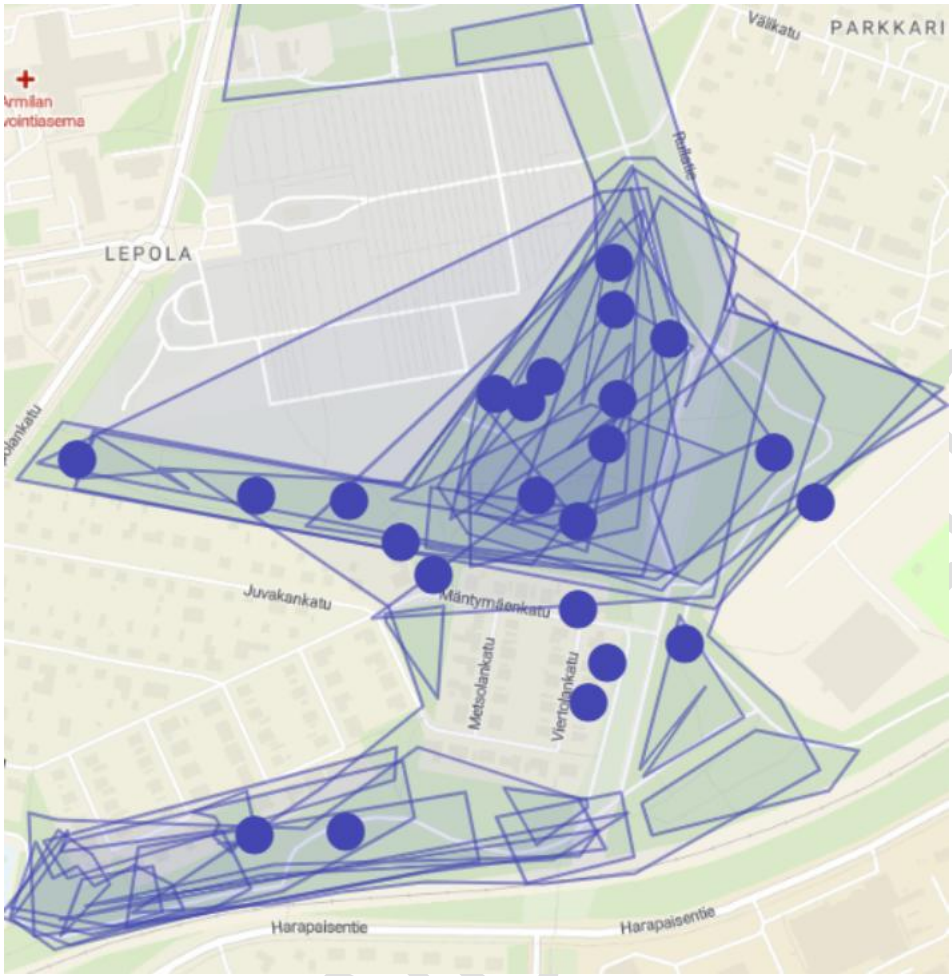
Alueen vahvuuksina pidettiin luonnontilaisia metsäalueita, vanhaa puustoa sekä mahdollisuuksia marjastukseen, sienestykseen ja luonnon tarkkailuun. Myös puuston tarjoama näkösuoja ja melua vaimentava vaikutus koettiin tärkeiksi.

Käsittelytarpeet kohdistuivat ennen kaikkea huonokuntoisiin puihin, tiheisiin vesakoihin sekä hoitamattomiksi koettuihin kohteisiin. Lisäksi vastaajat toivoivat vieraslajien torjuntaa, roskaisten alueiden siistimistä sekä kulkureittien käytettävyyden parantamista. Vastausten perusteella alueen käyttäjät arvostavat ennen kaikkea metsien luonnonmukaisuutta ja monipuolisia virkistysmahdollisuuksia.

Hoitosuunnitelmassa on hyödynnetty kyselyn avulla saatua paikallistietoa ja havaittuja metsänhoidon tarpeita. Asukkailla on mahdollisuus arvioida ja kommentoida suunnitelmaa vielä ennen lopullisten päätösten tekemistä.

LUONNOS 6.11.2026

Kyselyssä karttaan on voinut merkitä alueita ja kohtia, joita toivotaan säästettävän tai hoidettavan.

LUONNOS 2026

10 Arvioitu toteutusaikataulu ja työmenetelmät

10.1 Aikataulu

Työt tullaan toteuttamaan vuosien 2027–2028 aikana.

10.2 Työmenetelmät

Pienpuuston hoito toteutetaan pääasiassa metsurityönä, mikä mahdollistaa puiden tarkan valinnan ja ympäröivän kasvillisuuden huomioimisen erityisesti herkillä kohteilla. Poistettava puuaines kerätään pois erityisesti kulkureittien, virkistysalueiden ja muiden aktiivisessa käytössä olevien alueiden läheisyydestä. Syrjäisemmillä alueilla osa pienpuustosta voidaan jättää maastoon luonnollisesti lahoamaan luonnon monimuotoisuutta tukemaan.

Harvennukset toteutetaan metsäkoneella. Koneellista työskentelyä käytetään silloin, kun se voidaan toteuttaa maasto-olosuhteet, kasvillisuus sekä alueen muu käyttö huomioiden tarkoituksenmukaisesti ja turvallisesti.

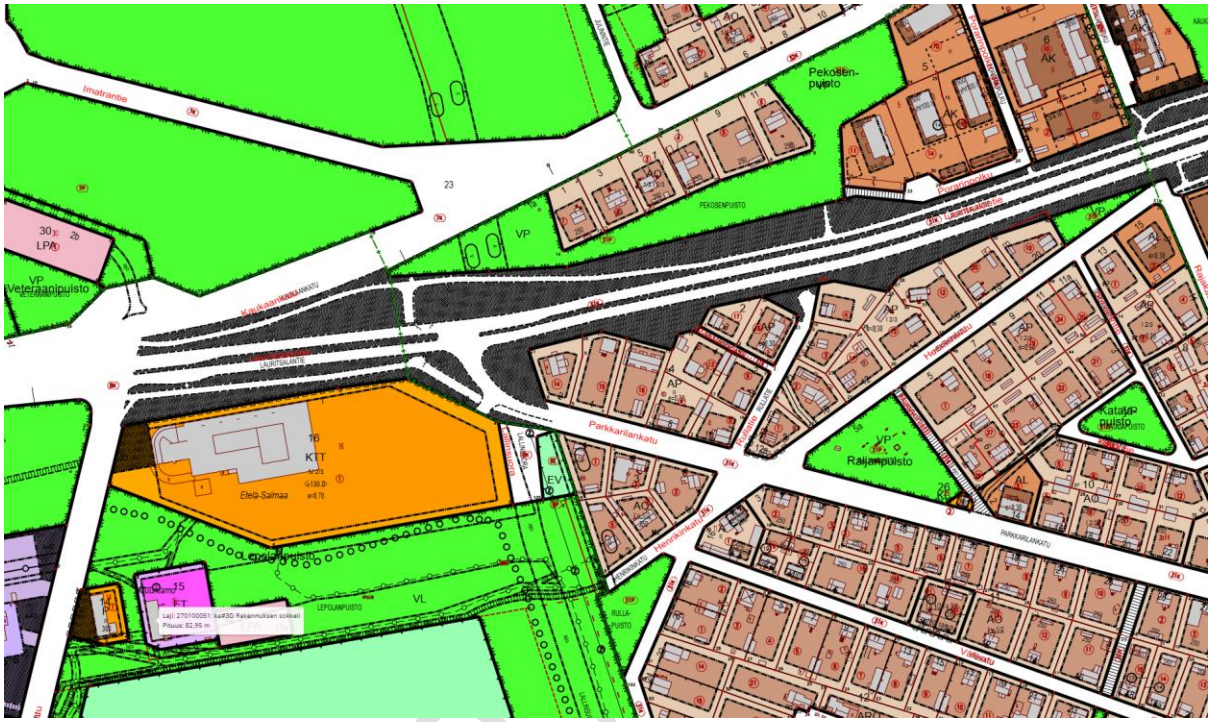
Herkillä ja vaativilla kohteilla työskentelyä täydennetään metsurityöllä. Tällaisia alueita ovat erityisesti tonttien läheisyys, kulkureittien reunat sekä muut kohteet, joissa puuston käsittely edellyttää normaalia tarkempaa työskentelyä. Metsurin avulla voidaan tarvittaessa suunnata puiden kaatosuuntaa ja toteuttaa toimenpiteet hallitusti ympäristöä vaurioittamatta.

Työmenetelmien valinnassa pyritään mahdollisimman vähäisiin maastovaurioihin sekä säilyttämään alueen virkistyskäyttöarvot, luonnon monimuotoisuus ja metsän rakenteellinen vaihtelevuus.

LUONNOS 6.1.2026

11 Asemakaavatilanne

Toimenpidealue käsittää asemakaavassa lähivirkistysaluetta (VL), puistoaluetta (P), puistoa (VP) sekä suojaviheraluetta (EV). Alueiden hoito ja käyttö painottuvat virkistys-, maisema- ja suojaviherarvojen ylläpitämiseen, mikä huomioidaan myös suunniteltujen metsänhoitotoimenpiteiden toteutuksessa.

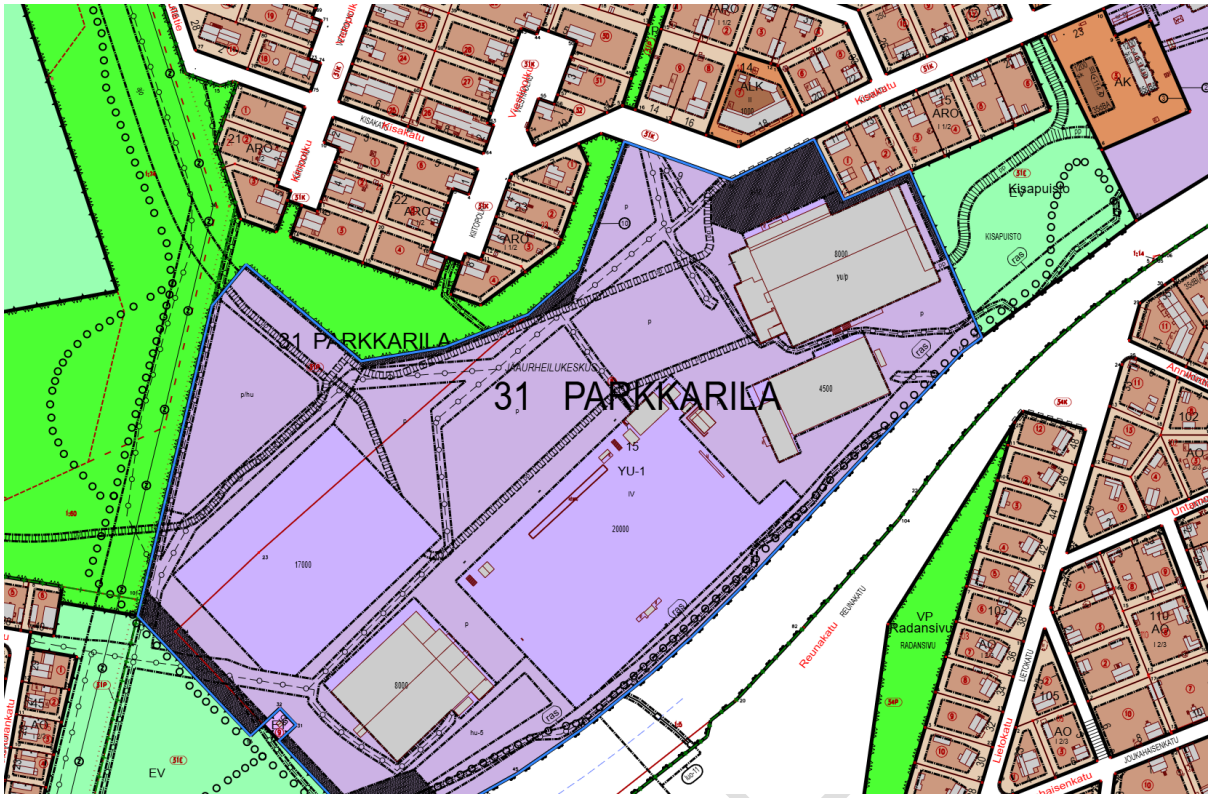
VP Puisto

Merkinnällä osoitetaan sellaiset virkistysalueet, jotka on rakennettu tai on tarkoitus rakentaa puistomaisiksi.

VL Lähivirkistysalue

Merkinnällä osoitetaan virkistys- ja ulkoilukäyttöön tarkoitetut taajamarakenteen sisäiset tai siihen välittömästi liittyvät alueet, joita ei ole tarkoitus rakentaa varsinaisiksi puistoiksi.

LUONNOS

VL Lähivirkistysalue

Merkinnällä osoitetaan virkistys- ja ulkoilukäyttöön tarkoitetut taajamarakenteen sisäiset tai siihen välittömästi liittyvät alueet, joita ei ole tarkoitus rakentaa varsinaisiksi puistoiksi.

EV Suojaviheralue

Merkinnällä osoitetaan sellaiset lähinnä liikenneväylien varrella olevat viheralueina säilytettävät alueet, joiden tarkoituksena on pääasiassa suojata muita alueita liikenteen melu- ym. haitoilta, ja joita ei sijaintinsa takia voida käyttää virkistysalueina.

LUONNOS 6.1.

Puistoalue

Merkinnällä osoitetaan sellaiset virkistysalueet, jotka on rakennettu tai on tarkoitus rakentaa puistomaisiksi.

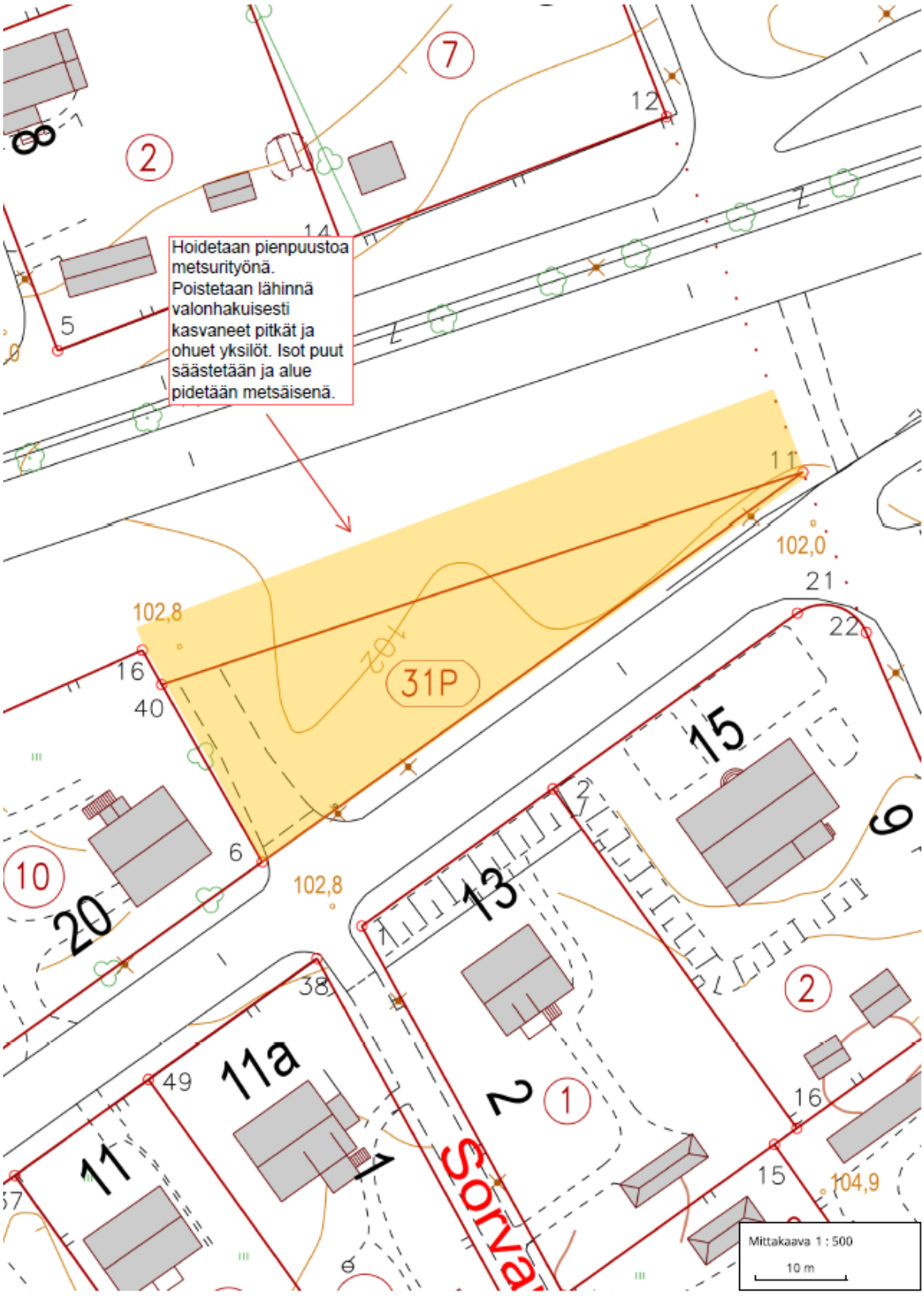
12 Maisematyöluvan tarve

Suunnitelma ei edellytä maisematyölupaa.

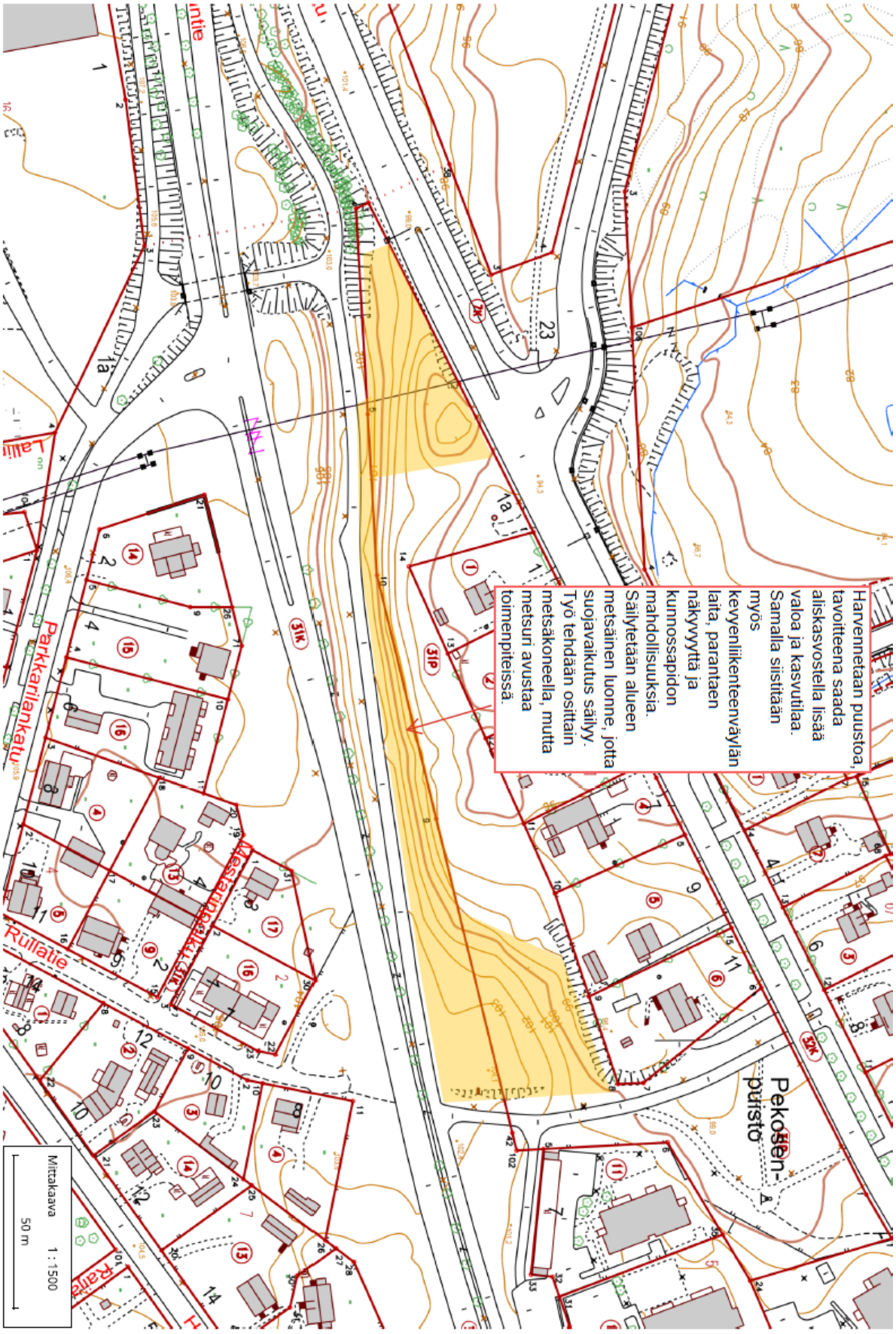
LUONNOS

13 Liitteet

13.1 Henrikinkatu toimenpidekartta

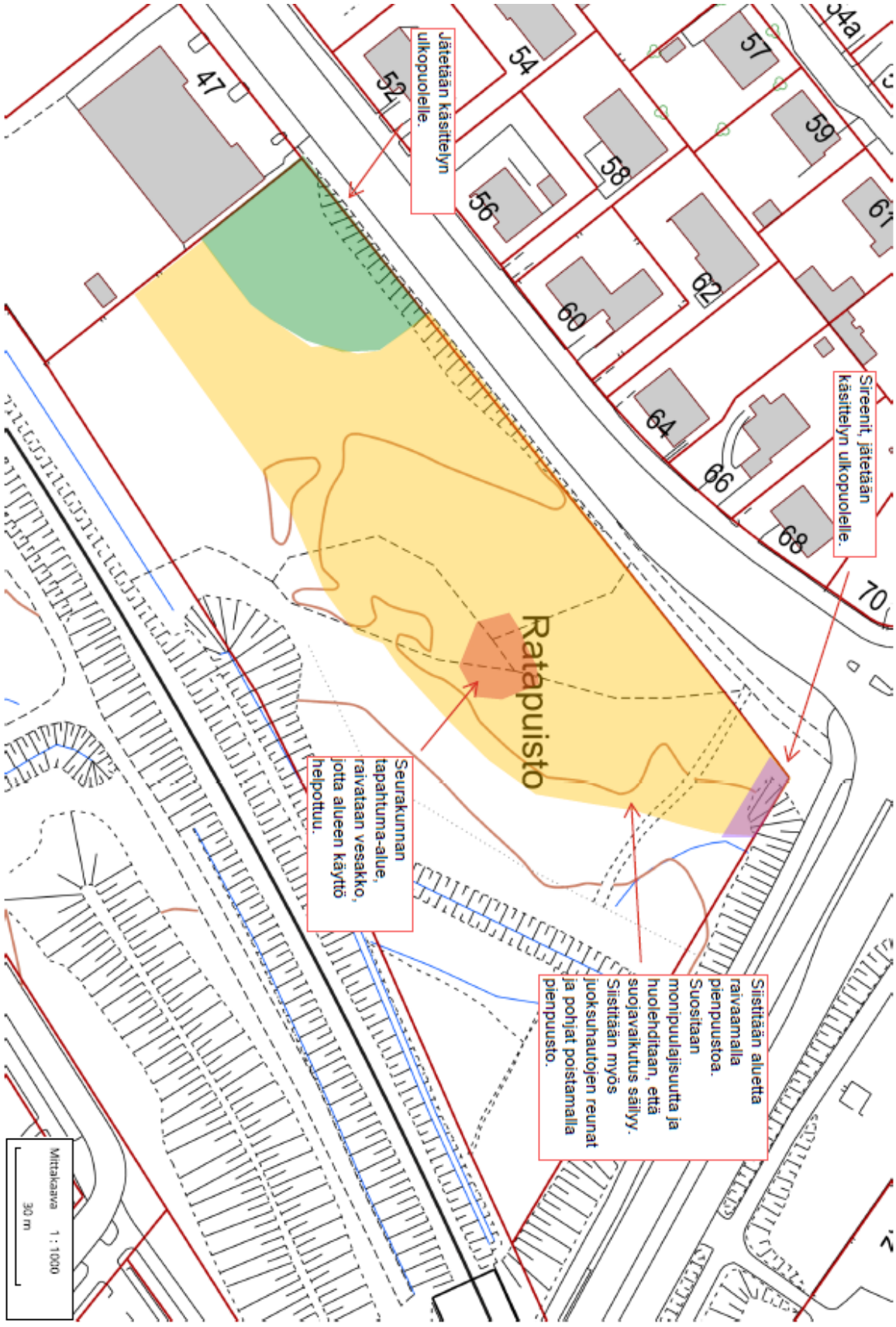
13.2 Pekosenpuisto toimenpidekartta

13.3 Kisapuisto toimenpidekartta

13.4 Ratapuisto toimenpidekartta

13.5 Lepolanpuisto toimenpidekartta

